

Reprezentowanie przed urzędami

Podatnika przed Urzędami Skarbowymi może reprezentować jedynie doradca podatkowy (Steuerberater) pełniący zawód zaufania publicznego i wpisany na Krajową Listę Doradców Podatkowych.

Czynności doradztwa podatkowego – min. występowanie o zwrot podatku, sporządzanie deklaracji podatkowych, udzielanie porad w zakresie podatków, tworzenie pism urzędowych, kontaktowanie się z urzędami, wyjaśnianie spraw, udzielanie opinii, dokonywanie rozliczeń podatkowych, itd. – podlegają ochronie prawnej.

Doradztwo podatkowe mogą świadczyć jedynie osoby do tego uprawnione. Wykonywanie doradztwa podatkowego przez podmioty nie posiadające uprawnień jest zabronione i podlega

karze grzywny.

Aby zostać doradcą podatkowym należy zdać państwowy egzamin, uzyskać powołanie, a następnie nominację.

Polskie firmy zajmujące się rozliczaniem niemieckich podatków jako zagraniczny usługodawca podlegają zgodnie z § 3 a Abs. 1 Satz 3 StBerG tym samym regułom zawodowym co niemieccy doradcy podatkowi !

Wobec polskich firm rozliczających niemieckie podatki zastosowanie ma w szczególności niemiecka ustawa o doradztwie podatkowym (StBerG), rozporządzenie w/s wynagrodzeń dla doradców podatkowych (StBGebV) oraz ordynacja zawodowa Federalnej Izby Doradców Podatkowych (BOStB). W sprawach spornych zastosowanie ma niemieckie prawo zawodowe i to nawet wtedy, gdy jest bardziej rygorystyczne niż prawo kraju siedziby (niż prawo polskie).

Niemieckie prawo wypowiada się jednoznacznie co do działalności usługodawców spoza Niemiec i od polskich firm rozliczających niemieckie podatki wymaga stosowania się do

niemieckich przepisów i spełnienia wymogu posiadania uprawnień niemieckiego doradcy podatkowego.

Geltung des deutschen Berufsrechts

Der ausländische Dienstleister unterliegt nach § 3 a Abs. 1 Satz 3 StBerG bei seiner Tätigkeit in Deutschland den für inländische Steuerberater geltenden Berufsregeln, d. h. insbesondere den Vorschriften des Steuerberatungsgesetzes (StBerG), der Steuerberatergebührenverordnung (StBGebV) und der Berufsordnung der Bundessteuerberaterkammer (BOSTB). Im Zweifelsfall geht das deutsche Berufsrecht, soweit dieses strenger als das Recht des Niederlassungsstaats ist, vor.

Uprawnienia do wykonywania zawodu są uzależnione od pewnych warunków. W Niemczech zakres obowiązków i uprawnień doradcy podatkowego regulowany jest w ustawie o doradztwie podatkowym oraz w związanych z nią innymi ustawami, a także we wszystkich wydanych na tej podstawie rozporządzeniach i zarządzeniach. Zawód doradcy podatkowego jest wolnym zawodem i nie podlega przepisom Kodeksu Handlowego. Wiele czynności doradczych może być wykonywana wyłącznie przez licencjonowanych doradców podatkowych, legitymujących się licencją niemieckiego doradcy podatkowego. Osoby posiadające tytuł doradcy podatkowego są w Niemczech członkami Izby Doradców Podatkowych, a także podlegają pod niemiecką Federalną Izbę Doradców Podatkowych.

Zadania i działalność doradcy podatkowego

Doradcy podatkowi mają za zadanie pomagać klientom w sprawach podatkowych, reprezentować w procesach sądowych i doradzać finansowo w kwestiach biznesowych. Działalność może być wykonywana samodzielnie w postaci prowadzonej działalności gospodarczej lub jako pracownik etatowy. Doradca podatkowy jest profesjonalistą wykonującym wolny zawód.

Do zadań doradcy podatkowego należy przede wszystkim planowanie i przygotowanie

optymalnego zeznania podatkowego, prowadzenie rachunkowości, sporządzanie sprawozdań finansowych i deklaracji podatkowych oraz późniejsza ocena decyzji podatkowych wydanych przez urzędy. Zadaniem doradcy podatkowego jest również reprezentowanie klientów w sporach z Urzędami Skarbowymi i reprezentowania ich przed Trybunałem Podatkowym.

Dla Doradcy podatkowego ustawa przewiduje następujące czynności:

- prowadzenia rachunkowości klientów komercyjnych
- zarządzanie danymi klientów zewnętrznych
- przygotowanie listy płac i wynagrodzeń dla pracodawców
- przygotowywanie rocznych sprawozdań finansowych dla klientów
- utworzenie rachunku nadwyżki dochodów dla jednostki sprawozdawczej
- reprezentacja przed organami podatkowymi i sądami podatkowych w sprawach karnych i podatkowych, co do kar grzywny z powodu wykroczeń podatkowych
- doradztwo w zakresie planowania podatkowego, przedsiębiorczości oraz zagadnień zarządzania przedsiębiorstwem
- prowadzenie rachunkowości przedsiębiorstw i systemu kontroli wewnętrznej
- doradztwo w kwestii założenia własnej firmy
- doradztwo w kwestii restrukturyzacji
- zarządzanie aktywami
- planowanie, biznes plany
- wyceny
- pomoc w negocjacjach bankowych
- doradztwo oraz reprezentacja

Oprócz działalności niezależnej i zależnej zarezerwowanej dla doradcy podatkowego, może on przejąć także inne zadania, do których należą np.:

- działania nadzorcze
- przeprowadzenie upadłości i likwidacji
- administrowanie nieruchomościami
- opieka i obowiązki powiernicze
- doradztwo biznesowe i dokonywanie ocen.

Opłata za rozliczenie podatku jest pobierana według taryfy doradcy podatkowego. Podstawą jest zazwyczaj wartość przedmiotu działalności lub ewentualnie stopień trudności, czasem dochodzi czynnik czasowy.

Odpowiedzialność i etyka pracy doradcy podatkowego

Za poprawność doradztwa podatkowego odpowiada wobec klienta sam doradca podatkowy. A każdy doradca podatkowy jest zobowiązany do zawarcia ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej. Obowiązek ten dotyczy zarówno doradców podatkowych i ich firmy działające w Niemczech, jak i zagranicą np. w Polsce. Jeśli zatem polska firma zajmuje się niemieckimi rozliczeniami podatkowymi, to ta polska działalność musi być w Niemczech nie tylko zgłoszona, ale także ubezpieczona niemiecką polisą ubezpieczeniową obejmującą odpowiedzialność od czynności zawodowych.

Zawód doradcy podatkowego może być wykonywany wyłącznie po zdaniu egzaminu państwowego na Doradcę Podatkowego. Po zdaniu egzaminu można zgłosić się do Izby Doradców Podatkowych. Jednak, aby móc zgłosić się do takowej Izby Doradców Podatkowych, kandydat musi przedłożyć jej list motywacyjny, a także przedłożyć ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej, jak również dołączyć zaświadczenie o niekaralności.

Zdobywając takie uprawnienia doradcy podatkowi są zobowiązani do sumiennej, dokładnej, niezależnej działalności przy zachowaniu tajemnicy zawodowej.

Zawód doradcy podatkowego jest ustawowo chronioną tajemnicą wykonywanego zawodu. Oznacza to, że doradca podatkowy musi zachować w tajemnicy wszystkie powierzone mu dokumenty, informacje i przedmioty stanowiące wartość. Dodatkowo niemiecki doradca podatkowy musi szczegółowo znać sytuację gospodarczą i osobistą swoich klientów. Przedstawiciele tego wolnego zawodu muszą także dążyć w wysokim stopniu do odpowiedzialności i cieszyć się powszechnym i szczególnym zaufaniem.

Doradca podatkowy towarzyszy swoim klientom jako niezależny i kompetentny doradca we wszystkich aspektach podatkowych i gospodarczych w tym celu, aby optymalnie reprezentować interesy przedsiębiorców, instytucji i osób prywatnych oraz aby wspierać i zabezpieczać ich gospodarczy sukces.

Osoby posiadające licencję niemieckiego doradcy podatkowego wykonują swój zawód niezależnie, na własną odpowiedzialność oraz sumiennie. Poprzez wysokie kwalifikacje w połączeniu z konsekwentnym dalszym doszktałaniem się, efektywnym prowadzeniem kancelarii i jakością zarządzania, doradcy stwarzają podstawę, aby również w przyszłości elastycznie stawiać czoła wymaganiom. Każdy przedstawiciel tego zawodu musi wykonywać swój zawód zgodnie z powyższymi wytycznymi, a także wytycznymi niemieckiej ustawy o doradztwie podatkowym. A wszystko to tylko w jednym celu – aby chronić interesy klientów korzystających z usług niemieckich doradców podatkowych.

Egzamin państwowy na doradcę podatkowego

Każdy kandydat ubiegający się o tytuł niemieckiego doradcy podatkowego musi się zmierzyć z wysokimi wymaganiami stawianymi przed przedstawicielami tego zawodu. Doradca podatkowy nie może być karany, musi być absolutnie czysty, musi być niezależny i jest zobowiązany do brania na siebie odpowiedzialności. Należy podkreślić, że egzamin na doradcę podatkowego jest bardzo trudnym egzaminem, podczas którego na 100 kandydatów jakieś 80-90 odpada. To świadczy tylko o tym, że do grona doradców podatkowych należą jedynie najlepsze i najbardziej do tego zawodu odpowiednie osoby.

Osoby trudniące się rozliczeniami niemieckich podatków muszą mieć zdany w Niemczech egzamin na doradcę podatkowego, aby w ogóle móc wykonywać taką działalność. Przepis ten obowiązuje także osoby rozliczające niemieckie podatki w Polsce. Jakakolwiek bowiem forma pomocy w sprawach podatkowych, nawet gdyby była ona bezpłatna, już jest traktowana jako doradztwo podatkowe, a na nie trzeba mieć uprawnienia. Uprawnienia do doradzania w zakresie niemieckich podatków można uzyskać jedynie w Niemczech.

Aby móc dołączyć do elitarnego grona niemieckich doradców podatkowych trzeba najpierw obowiązkowo zdać egzamin na doradcę podatkowego, który uprawnia do tytułu. Dopiero później po zdaniu egzaminu i po naniesieniu na listę doradców podatkowych można podjąć działalność związaną z niemieckim doradztwem podatkowym, a więc również dopiero wtedy można rozliczać niemieckie podatki. Sam egzamin na doradcę podatkowego jest niezwykle trudny i składa on się z części ustnej i pisemnej.

Zgodnie z § 37 ustęp 3 niemieckiej ustawy o doradztwie podatkowym (StBerG) obowiązujące do egzaminu zagadnienia obejmują zakres:

- podatków od dochodu,
- podatkowego prawa procesowego,
- prawa regulującego wycenę, podatku spadkowego i gruntowego,
- podatku konsumpcyjnego i podatku od środków transportu, prawa handlowego,
- ekonomii przedsiębiorstwa i rachunkowości,
- gospodarki narodowej,
- prawa do wykonywania zawodu.

Kandydaci na doradców podatkowych muszą przyswoić sobie również ogólne informacje o prawie celnym, zarys prawa cywilnego, prawo spółek handlowych, prawo upadłościowe i prawo Unii Europejskiej. Część pisemna egzaminu składa się z trzech prac kontrolnych, które pisze się w ciągu trzech kolejnych dni przez minimum cztery, co najwyżej jednak sześć godzin zegarowych (§ 18 Abs. 1 DVStB). Do części ustnej można przystąpić tylko i wyłącznie wtedy, gdy cała część pisemna została oceniona na ocenę minimum 4,5 (§ 25 Abs. 2 DVStB). Gdy spojrzymy na statystykę z lat poprzednich, to była to mniej więcej połowa osób, która przystąpiła do części pisemnej. Egzamin ustny składa się z kolei z krótkiego referatu oraz sześciu integralnych części. Każda część jest oceniana osobno i ma wpływ na ocenę końcową, która jest sumą wszystkich uzyskanych ocen. Część ustna egzaminu trwa około pięciu godzin przy zdających jednocześnie czterech kandydatach.

W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi sześć osób. Jej członkowie to nie tylko urzędnicy skarbowi, doradcy podatkowi z długoletnim doświadczeniem zawodowym, ale również profesorowie i rzeczoznawcy gospodarki rynkowej, którzy na co dzień praktykują zagadnienia z obszaru, z którego jest się egzaminowanym. Cały egzamin na uzyskanie tytułu doradcy podatkowego zdaje osoba, która zarówno z części pisemnej jak i ustnej uzyskała oceną nie gorszą niż 4,15.

Powołanie i nominacja na doradcę podatkowego

Po zdaniem egzaminie można zostać powołanym na stanowisko doradcy podatkowego. Należy przy tym pamiętać, że dopiero po nominacji jest się uprawnionym do używania określenia „doradcy podatkowego”.

Wart zwrócić uwagę na fakt, że takie powołanie można otrzymać tylko wtedy, gdy czynnie prowadzi się swoją działalność w dziedzinie prawa podatkowego i dziedzinach pokrewnych. Powołanie na doradcę podatkowego jest również zależne w dużej mierze od kwalifikacji i od tego, czy kandydat „nadaje się” do zawodu (§ 40 Steuerberatungsgesetz). W przypadku, gdy kandydat:

- ma nieuporządkowaną sytuację ekonomiczną,
- nie może piastować stanowisk w urzędach państwowych, gdyż w przeszłości był karany,
- przez ciągłe problemy zdrowotne nie jest zdolny do należytego wykonywania swoich obowiązków jako doradca podatkowy,

- istnieją uzasadnione przesłanki ku temu, że nie sprosta swoim obowiązkom, to wtedy odmawia mu się udzielenia powołania. Zważywszy na to trzeba podkreślić, że do zawodu doradcy podatkowego nie są dopuszczane żadne przypadkowe osoby. Selekcja wśród kandydatów na doradców podatkowych jest tak duża, że słabi kandydaci odpadają już w preselekcjach.

Powołanie może zostać nieudzielone również w innych przypadkach, jak np.:

- kiedy władze Landu wystosują taką decyzję zgodnie z § 39a Abs. 1,
- dopóki kandydat wykonuje inną działalność, niezwiązaną z zawodem doradcy podatkowego (§ 57 Abs. 4),
- dopóki nie zostanie przedłożone tymczasowe przyrzeczenie pokrycia szkody do momentu uzyskania obowiązkowego ubezpieczenia zawodowego lub dowód o koasekuracji u pracodawcy.

Podatnika przed Urzędami Skarbowymi może reprezentować jedynie doradca podatkowy (Steuerberater) pełniący zawód zaufania publicznego i wpisany na Krajową Listę Doradców Podatkowych.

Czynności doradztwa podatkowego – min. występowanie o zwrot podatku, sporządzanie deklaracji podatkowych, tworzenie pism urzędowych, kontaktowanie się z urzędami, wyjaśnianie spraw, dokonywanie rozliczeń podatkowych, itd. – podlegają ochronie prawnej.

Doradztwo podatkowe mogą świadczyć jedynie osoby do tego uprawnione. Wykonywanie doradztwa podatkowego przez podmioty nie posiadające uprawnień jest zabronione i podlega karze grzywny.

Polskie firmy zajmujące się rozliczaniem niemieckich podatków jako zagraniczny usługodawca podlegają zgodnie z § 3 a Abs. 1 Satz 3 StBerG tym samym regułom zawodowym co niemieccy doradcy podatkowi.

W szczególności wobec polskich firm rozliczających niemieckie podatki zastosowanie ma niemiecka ustawa o doradztwie podatkowym (StBerG), rozporządzenie w/s wynagrodzeń dla doradców podatkowych (StBGebV) oraz ordynacja zawodowa Federalnej Izby Doradców Podatkowych (BOSTB). W sprawach spornych zastosowanie ma niemieckie prawo zawodowe i

to nawet wtedy, gdy jest bardziej rygorystyczne niż prawo kraju siedziby (niż prawo polskie).

Geltung des deutschen Berufsrechts

Der ausländische Dienstleister unterliegt nach § 3 a Abs. 1 Satz 3 StBerG bei seiner Tätigkeit in Deutschland den für inländische Steuerberater geltenden Berufsregeln, d. h. insbesondere den Vorschriften des Steuerberatungsgesetzes (StBerG), der Steuerberatergebührenverordnung (StBGebV) und der Berufsordnung der Bundessteuerberaterkammer (BOSTB). Im Zweifelsfall geht das deutsche Berufsrecht, soweit dieses strenger als das Recht des Niederlassungsstaats ist, vor.

Zadaniem doradcy podatkowego jest doradzanie w kwestiach podatkowych i biznesowych. Uprawnienia do wykonywania zawodu są uzależnione od pewnych warunków. W Niemczech zakres obowiązków i uprawnień doradcy podatkowego regulowany jest w ustawie o doradztwie podatkowym oraz w związanych z nią innymi ustawami, a także we wszystkich wydanych na tej podstawie rozporządzeniach i zarządzeniach. Zawód doradcy podatkowego jest wolnym zawodem i nie podlega przepisom Kodeksu Handlowego. Wiele czynności doradczych może być wykonywana wyłącznie przez licencjonowanych doradców podatkowych, legitymujących się licencją niemieckiego doradcy podatkowego. Osoby posiadające tytuł doradcy podatkowego są w Niemczech członkami Izby Doradców Podatkowych, a także podlegają pod niemiecką Federalną Izbę Doradców Podatkowych.

Doradcy podatkowi mają za zadanie pomagać klientom w sprawach podatkowych, reprezentować w procesach sądowych i doradzać finansowo w kwestiach biznesowych. Działalność może być wykonywana samodzielnie w postaci prowadzonej działalności gospodarczej lub jako pracownik etatowy. Doradca podatkowy jest profesjonalistą wykonującym wolny zawód.

Do zadań doradcy podatkowego należy przede wszystkim planowanie i przygotowanie optymalnego zeznania podatkowego, prowadzenie rachunkowości, sporządzanie sprawozdań finansowych i deklaracji podatkowych oraz późniejsza ocena decyzji podatkowych wydanych przez urzędy. Zadaniem doradcy podatkowego jest również reprezentowanie klientów w

sporach z Urzędami Skarbowymi i reprezentowania ich przed Trybunałem Podatkowym.

Dla Doradcy podatkowego ustawa przewiduje następujące czynności:

- prowadzenia rachunkowości klientów komercyjnych
- zarządzanie danymi klientów zewnętrznych
- przygotowanie listy płac i wynagrodzeń dla pracodawców
- przygotowywanie rocznych sprawozdań finansowych dla klientów
- utworzenie rachunku nadwyżki dochodów dla jednostki sprawozdawczej
- reprezentacja przed organami podatkowymi i sądami podatkowymi w sprawach karnych i podatkowych, co do kar grzywny z powodu wykroczeń podatkowych
- doradztwo w zakresie planowania podatkowego, przedsiębiorczości oraz zagadnień zarządzania przedsiębiorstwem
- prowadzenie rachunkowości przedsiębiorstw i systemu kontroli wewnętrznej
- doradztwo w kwestii założenia własnej firmy
- doradztwo w kwestii restrukturyzacji
- zarządzanie aktywami
- planowanie, biznes plany
- wyceny
- pomoc w negocjacjach bankowych
- doradztwo oraz reprezentacja

Oprócz działalności niezależnej i zależnej zarezerwowanej dla doradcy podatkowego, może on przejąć także inne zadania, do których należą np.:

- działania nadzorcze
- przeprowadzenie upadłości i likwidacji
- administrowanie nieruchomościami
- opieka i obowiązki powiernicze
- doradztwo biznesowe i dokonywanie ocen.

Opłata za rozliczenie podatku jest pobierana według taryfy doradcy podatkowego. Podstawą jest zazwyczaj wartość przedmiotu działalności lub ewentualnie stopień trudności, czasem dochodzi czynnik czasowy.

Za poprawność doradztwa podatkowego odpowiada wobec klienta sam doradca podatkowy. A każdy doradca podatkowy jest zobowiązany do zawarcia ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej. Obowiązek ten dotyczy zarówno doradców podatkowych i ich firmy działające w Niemczech, jak i zagranicą np. w Polsce. Jeśli zatem polska firma zajmuje się niemieckimi rozliczeniami podatkowymi, to ta polska działalność musi być w Niemczech nie tylko zgłoszona, ale także ubezpieczona niemiecką polisą ubezpieczeniową obejmującą odpowiedzialność od czynności zawodowych.

Zawód doradcy podatkowego może być wykonywany wyłącznie po zdaniu egzaminu państwowego na Doradcę Podatkowego. Po zdaniu egzaminu można zgłosić się do Izby Doradców Podatkowych. Jednak, aby móc zgłosić się do takowej Izby Doradców Podatkowych, kandydat musi przedłożyć jej list motywacyjny, a także przedłożyć ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej, jak również dołączyć zaświadczenie o niekaralności.

Zdobywając takie uprawnienia doradcy podatkowi są zobowiązani do sumiennej, dokładnej, niezależnej działalności przy zachowaniu tajemnicy zawodowej.

Zawód doradcy podatkowego jest ustawowo chronioną tajemnicą wykonywanego zawodu. Oznacza to, że doradca podatkowy musi zachować w tajemnicy wszystkie powierzone mu dokumenty, informacje i przedmioty stanowiące wartość. Dodatkowo niemiecki doradca podatkowy musi szczegółowo znać sytuację gospodarczą i osobistą swoich klientów. Przedstawiciele tego wolnego zawodu muszą także dążyć w wysokim stopniu do odpowiedzialności i cieszyć się powszechnym i szczególnym zaufaniem.

Doradca podatkowy towarzyszy swoim klientom jako niezależny i kompetentny doradca we wszystkich aspektach podatkowych i gospodarczych w tym celu, aby optymalnie reprezentować interesy przedsiębiorców, instytucji i osób prywatnych oraz aby wspierać i zabezpieczać ich gospodarczy sukces.

Osoby posiadające licencję niemieckiego doradcy podatkowego wykonują swój zawód niezależnie, na własną odpowiedzialność oraz sumiennie. Poprzez wysokie kwalifikacje w połączeniu z konsekwentnym dalszym kształceniem się, efektywnym prowadzeniem kancelarii i jakością zarządzania, doradcy stwarzają podstawę, aby również w przyszłości elastycznie stawiać czoła wymaganiom. Każdy przedstawiciel tego zawodu musi wykonywać swój zawód zgodnie z powyższymi wytycznymi, a także wytycznymi niemieckiej ustawy o doradztwie podatkowym. A wszystko to tylko w jednym celu – aby chronić interesy klientów korzystających z usług niemieckich doradców podatkowych.

Każdy kandydat ubiegający się o tytuł niemieckiego doradcy podatkowego musi się zmierzyć z wysokimi wymaganiami stawianymi przed przedstawicielami tego zawodu. Doradca podatkowy nie może być karany, musi być absolutnie czysty, musi być niezależny i jest zobowiązany do brania na siebie odpowiedzialności. Należy podkreślić, że egzamin na doradcę podatkowego jest bardzo trudnym egzaminem, podczas którego na 100 kandydatów jakieś 80-90 odpada. To świadczy tylko o tym, że do grona doradców podatkowych należą jedynie najlepsze i najbardziej do tego zawodu odpowiednie osoby.

Osoby trudniące się rozliczeniami niemieckich podatków muszą mieć zdany w Niemczech egzamin na doradcę podatkowego, aby w ogóle móc wykonywać taką działalność. Przepis ten obowiązuje także osoby rozliczające niemieckie podatki w Polsce. Jakakolwiek bowiem forma pomocy w sprawach podatkowych, nawet gdyby była ona bezpłatna, już jest traktowana jako

doradztwo podatkowe, a na nie trzeba mieć uprawnień. Uprawnienia do doradzania w zakresie niemieckich podatków można uzyskać jedynie w Niemczech.

Aby móc dołączyć do elitarnego grona niemieckich doradców podatkowych trzeba najpierw obowiązkowo zdać egzamin na doradcę podatkowego, który uprawnia do tytułu. Dopiero później po zdaniu egzaminu i po naniesieniu na listę doradców podatkowych można podjąć działalność związaną z niemieckim doradztwem podatkowym, a więc również dopiero wtedy można rozliczać niemieckie podatki. Sam egzamin na doradcę podatkowego jest niezwykle trudny i składa on się z części ustnej i pisemnej.

Zgodnie z § 37 ustęp 3 niemieckiej ustawy o doradztwie podatkowym (StBerG) obowiązujące do egzaminu zagadnienia obejmują zakres:

- podatków od dochodu,
- podatkowego prawa procesowego,
- prawa regulującego wycenę, podatku spadkowego i gruntowego,
- podatku konsumpcyjnego i podatku od środków transportu, prawa handlowego,
- ekonomii przedsiębiorstwa i rachunkowości,
- gospodarki narodowej,
- prawa do wykonywania zawodu.

Kandydaci na doradców podatkowych muszą przyswoić sobie również ogólne informacje o prawie celnym, zarys prawa cywilnego, prawo spółek handlowych, prawo upadłościowe i prawo Unii Europejskiej. Część pisemna egzaminu składa się z trzech prac kontrolnych, które pisze się w ciągu trzech kolejnych dni przez minimum cztery, co najwyżej jednak sześć godzin zegarowych (§ 18 Abs. 1 DVStB). Do części ustnej można przystąpić tylko i wyłącznie wtedy, gdy cała część pisemna została oceniona na ocenę minimum 4,5 (§ 25 Abs. 2 DVStB). Gdy spojrzymy na statystykę z lat poprzednich, to była to mniej więcej połowa osób, która przystąpiła do części pisemnej. Egzamin ustny składa się z kolei z krótkiego referatu oraz sześciu integralnych części. Każda część jest oceniana osobno i ma wpływ na ocenę końcową, która jest sumą wszystkich uzyskanych ocen. Część ustna egzaminu trwa około pięciu godzin przy zdających jednocześnie czterech kandydatach.

W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi sześć osób. Jej członkowie to nie tylko urzędnicy skarbowi, doradcy podatkowi z długoletnim doświadczeniem zawodowym, ale również profesorowie i rzeczoznawcy gospodarki rynkowej, którzy na co dzień praktykują zagadnienia z

obszaru, z którego jest się egzaminowanym. Cały egzamin na uzyskanie tytułu doradcy podatkowego zdaje osoba, która zarówno z części pisemnej jak i ustnej uzyskała oceną nie gorszą niż 4,15.

Po zdany egzaminie można zostać powołanym na stanowisko doradcy podatkowego. Należy przy tym pamiętać, że dopiero po nominacji jest się uprawnionym do używania określenia „doradcy podatkowego”.

Wart zwrócić uwagę na fakt, że takie powołanie można otrzymać tylko wtedy, gdy czynnie prowadzi się swoją działalność w dziedzinie prawa podatkowego i dziedzinach pokrewnych. Powołanie na doradcę podatkowego jest również zależne w dużej mierze od kwalifikacji i od tego, czy kandydat „nadaje się” do zawodu (§ 40 Steuerberatungsgesetz). W przypadku, gdy kandydat:

- ma nieuporządkowaną sytuację ekonomiczną,
- nie może piastować stanowisk w urzędach państwowych, gdyż w przeszłości był karany,
- przez ciągłe problemy zdrowotne nie jest zdolny do należytego wykonywania swoich obowiązków jako doradca podatkowy,
- istnieją uzasadnione przesłanki ku temu, że nie sprosta swoim obowiązkom, to wtedy odmawia mu się udzielenia powołania. Zważywszy na to trzeba podkreślić, że do zawodu doradcy podatkowego nie są dopuszczane żadne przypadkowe osoby. Selekcja wśród kandydatów na doradców podatkowych jest tak duża, że słabi kandydaci odpadają już w preselekcjach.

Powołanie może zostać nieudzielone również w innych przypadkach, jak np.:

- kiedy władze Landu wystosują taką decyzję zgodnie z § 39a Abs. 1,
- dopóki kandydat wykonuje inną działalność, niezwiązaną z zawodem doradcy podatkowego (§ 57 Abs. 4),
- dopóki nie zostanie przedłożone tymczasowe przyrzeczenie pokrycia szkody do momentu uzyskania obowiązkowego ubezpieczenia zawodowego lub dowód o koasekuracji u pracodawcy.

Podatnika przed Urzędami Skarbowymi może reprezentować jedynie doradca podatkowy (Steuerberater) pełniący zawód zaufania publicznego i wpisany na Krajową Listę Doradców Podatkowych.

Czynności doradztwa podatkowego – min. występowanie o zwrot podatku, sporządzanie deklaracji podatkowych, tworzenie pism urzędowych, kontaktowanie się z urzędami, wyjaśnianie spraw, dokonywanie rozliczeń podatkowych, itd. – podlegają ochronie prawnej.

Doradztwo podatkowe mogą świadczyć jedynie osoby do tego uprawnione. Wykonywanie doradztwa podatkowego przez podmioty nie posiadające uprawnień jest zabronione i podlega karze grzywny.

Polskie firmy zajmujące się rozliczaniem niemieckich podatków jako zagraniczny usługodawca podlegają zgodnie z § 3 a Abs. 1 Satz 3 StBerG tym samym regułom zawodowym co niemieccy doradcy podatkowi.

W szczególności wobec polskich firm rozliczających niemieckie podatki zastosowanie ma niemiecka ustawa o doradztwie podatkowym (StBerG), rozporządzenie w/s wynagrodzeń dla doradców podatkowych (StBGebV) oraz ordynacja zawodowa Federalnej Izby Doradców Podatkowych (BOStB). W sprawach spornych zastosowanie ma niemieckie prawo zawodowe i to nawet wtedy, gdy jest bardziej rygorystyczne niż prawo kraju siedziby (niż prawo polskie).

Geltung des deutschen Berufsrechts

Der ausländische Dienstleister unterliegt nach § 3 a Abs. 1 Satz 3 StBerG bei seiner Tätigkeit in Deutschland den für inländische Steuerberater geltenden Berufsregeln, d. h. insbesondere den Vorschriften des Steuerberatungsgesetzes (StBerG), der Steuerberatergebührenverordnung (StBGebV) und der Berufsordnung der Bundessteuerberaterkammer (BOStB). Im Zweifelsfall geht das deutsche Berufsrecht, soweit dieses strenger als das Recht des Niederlassungsstaats ist, vor.

Zadaniem doradcy podatkowego jest doradzanie w kwestiach podatkowych i biznesowych. Uprawnienia do wykonywania zawodu są uzależnione od pewnych warunków. W Niemczech zakres obowiązków i uprawnień doradcy podatkowego regulowany jest w ustawie o doradztwie

podatkowym oraz w związanych z nią innymi ustawami, a także we wszystkich wydanych na tej podstawie rozporządzeniach i zarządzeniach. Zawód doradcy podatkowego jest wolnym zawodem i nie podlega przepisom Kodeksu Handlowego. Wiele czynności doradczych może być wykonywana wyłącznie przez licencjonowanych doradców podatkowych, legitymujących się licencją niemieckiego doradcy podatkowego. Osoby posiadające tytuł doradcy podatkowego są w Niemczech członkami Izby Doradców Podatkowych, a także podlegają pod niemiecką Federalną Izbę Doradców Podatkowych.

Doradcy podatkowi mają za zadanie pomagać klientom w sprawach podatkowych, reprezentować w procesach sądowych i doradzać finansowo w kwestiach biznesowych. Działalność może być wykonywana samodzielnie w postaci prowadzonej działalności gospodarczej lub jako pracownik etatowy. Doradca podatkowy jest profesjonalistą wykonującym wolny zawód.

Do zadań doradcy podatkowego należy przede wszystkim planowanie i przygotowanie optymalnego zeznania podatkowego, prowadzenie rachunkowości, sporządzanie sprawozdań finansowych i deklaracji podatkowych oraz późniejsza ocena decyzji podatkowych wydanych przez urzędy. Zadaniem doradcy podatkowego jest również reprezentowanie klientów w sporach z Urzędami Skarbowymi i reprezentowania ich przed Trybunałem Podatkowym.

Dla Doradcy podatkowego ustawa przewiduje następujące czynności:

- prowadzenia rachunkowości klientów komercyjnych
- zarządzanie danymi klientów zewnętrznych
- przygotowanie listy płac i wynagrodzeń dla pracodawców
- przygotowywanie rocznych sprawozdań finansowych dla klientów
- utworzenie rachunku nadwyżki dochodów dla jednostki sprawozdawczej
- reprezentacja przed organami podatkowymi i sądami podatkowych w sprawach karnych i podatkowych, co do kar grzywny z powodu wykroczeń podatkowych
- doradztwo w zakresie planowania podatkowego, przedsiębiorczości oraz zagadnień zarządzania przedsiębiorstwem
- prowadzenie rachunkowości przedsiębiorstw i systemu kontroli wewnętrznej
- doradztwo w kwestii założenia własnej firmy
- doradztwo w kwestii restrukturyzacji
- zarządzanie aktywami
- planowanie, biznes plany
- wyceny
- pomoc w negocjacjach bankowych
- doradztwo oraz reprezentacja

Oprócz działalności niezależnej i zależnej zarezerwowanej dla doradcy podatkowego, może on przejąć także inne zadania, do których należą np.:

- działania nadzorcze
- przeprowadzenie upadłości i likwidacji
- administrowanie nieruchomościami
- opieka i obowiązki powiernicze
- doradztwo biznesowe i dokonywanie ocen.

Opłata za rozliczenie podatku jest pobierana według taryfy doradcy podatkowego. Podstawą jest zazwyczaj wartość przedmiotu działalności lub ewentualnie stopień trudności, czasem dochodzi czynnik czasowy.

Za poprawność doradztwa podatkowego odpowiada wobec klienta sam doradca podatkowy. A każdy doradca podatkowy jest zobowiązany się do zawarcia ubezpieczenia od odpowiedzialności zawodowej. Obowiązek ten dotyczy zarówno doradców podatkowych i ich firmy działające w Niemczech, jak i zagranicą np. w Polsce. Jeśli zatem polska firma zajmuje się niemieckimi rozliczeniami podatkowymi, to ta polska działalność musi być w Niemczech nie tylko zgłoszona, ale także ubezpieczona niemiecką polisą ubezpieczeniową obejmującą odpowiedzialność od czynności zawodowych.

Zawód doradcy podatkowego może być wykonywany wyłącznie po zdaniu egzaminu państwowego na Doradcę Podatkowego. Po zdaniu egzaminu można zgłosić się do Izby Doradców Podatkowych. Jednak, aby móc zgłosić się do takowej Izby Doradców Podatkowych, kandydat musi przedłożyć jej list motywacyjny, a także przedłożyć ubezpieczenie od odpowiedzialności zawodowej, jak również dołączyć zaświadczenie o niekaralności.

Zdobywając takie uprawnienia doradcy podatkowi są zobowiązani do sumiennej, dokładnej, niezależnej działalności przy zachowaniu tajemnicy zawodowej.

Zawód doradcy podatkowego jest ustawowo chronioną tajemnicą wykonywanego zawodu. Oznacza to, że doradca podatkowy musi zachować w tajemnicy wszystkie powierzone mu dokumenty, informacje i przedmioty stanowiące wartość. Dodatkowo niemiecki doradca podatkowy musi szczegółowo znać sytuację gospodarczą i osobistą swoich klientów. Przedstawiciele tego wolnego zawodu muszą także dążyć w wysokim stopniu do odpowiedzialności i cieszyć się powszechnym i szczególnym zaufaniem.

Doradca podatkowy towarzyszy swoim klientom jako niezależny i kompetentny doradca we wszystkich aspektach podatkowych i gospodarczych w tym celu, aby optymalnie reprezentować interesy przedsiębiorców, instytucji i osób prywatnych oraz aby wspierać i zabezpieczać ich gospodarczy sukces.

Osoby posiadające licencję niemieckiego doradcy podatkowego wykonują swój zawód niezależnie, na własną odpowiedzialność oraz sumiennie. Poprzez wysokie kwalifikacje w połączeniu z konsekwentnym dalszym doszktałaniem się, efektywnym prowadzeniem kancelarii i jakością zarządzania, doradcy stwarzają podstawę, aby również w przyszłości elastycznie stawiać czoła wymaganiom. Każdy przedstawiciel tego zawodu musi wykonywać swój zawód zgodnie z powyższymi wytycznymi, a także wytycznymi niemieckiej ustawy o doradztwie podatkowym. A wszystko to tylko w jednym celu – aby chronić interesy klientów

korzystających z usług niemieckich doradców podatkowych.

Każdy kandydat ubiegający się o tytuł niemieckiego doradcy podatkowego musi się zmierzyć z wysokimi wymaganiami stawianymi przed przedstawicielami tego zawodu. Doradca podatkowy nie może być karany, musi być absolutnie czysty, musi być niezależny i jest zobowiązany do brania na siebie odpowiedzialności. Należy podkreślić, że egzamin na doradcę podatkowego jest bardzo trudnym egzaminem, podczas którego na 100 kandydatów jakieś 80-90 odpada. To świadczy tylko o tym, że do grona doradców podatkowych należą jedynie najlepsze i najbardziej do tego zawodu odpowiednie osoby.

Osoby trudniące się rozliczeniami niemieckich podatków muszą mieć zdany w Niemczech egzamin na doradcę podatkowego, aby w ogóle móc wykonywać taką działalność. Przepis ten obowiązuje także osoby rozliczające niemieckie podatki w Polsce. Jakakolwiek bowiem forma pomocy w sprawach podatkowych, nawet gdyby była ona bezpłatna, już jest traktowana jako doradztwo podatkowe, a na nie trzeba mieć uprawnienia. Uprawnienia do doradzania w zakresie niemieckich podatków można uzyskać jedynie w Niemczech.

Aby móc dołączyć do elitarnego grona niemieckich doradców podatkowych trzeba najpierw obowiązkowo zdać egzamin na doradcę podatkowego, który uprawnia do tytułu. Dopiero później po zdaniu egzaminie i po naniesieniu na listę doradców podatkowych można podjąć działalność związaną z niemieckim doradztwem podatkowym, a więc również dopiero wtedy można rozliczać niemieckie podatki. Sam egzamin na doradcę podatkowego jest niezwykle trudny i składa on się z części ustnej i pisemnej.

Zgodnie z § 37 ustęp 3 niemieckiej ustawy o doradztwie podatkowym (StBerG) obowiązujące do egzaminu zagadnienia obejmują zakres:

- podatków od dochodu,
- podatkowego prawa procesowego,
- prawa regulującego wycenę, podatku spadkowego i gruntowego,
- podatku konsumpcyjnego i podatku od środków transportu, prawa handlowego,
- ekonomii przedsiębiorstwa i rachunkowości,
- gospodarki narodowej,
- prawa do wykonywania zawodu.

Kandydaci na doradców podatkowych muszą przyswoić sobie również ogólne informacje o prawie celnym, zarys prawa cywilnego, prawo spółek handlowych, prawo upadłościowe i prawo Unii Europejskiej. Część pisemna egzaminu składa się z trzech prac kontrolnych, które pisze się w ciągu trzech kolejnych dni przez minimum cztery, co najwyżej jednak sześć godzin zegarowych (§ 18 Abs. 1 DVStB). Do części ustnej można przystąpić tylko i wyłącznie wtedy, gdy cała część pisemna została oceniona na ocenę minimum 4,5 (§ 25 Abs. 2 DVStB). Gdy spojrzemy na statystykę z lat poprzednich, to była to mniej więcej połowa osób, która przystąpiła do części pisemnej. Egzamin ustny składa się z kolei z krótkiego referatu oraz sześciu integralnych części. Każda część jest oceniana osobno i ma wpływ na ocenę końcową, która jest sumą wszystkich uzyskanych ocen. Część ustna egzaminu trwa około pięciu godzin przy zdających jednocześnie czterech kandydatach.

W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi sześć osób. Jej członkowie to nie tylko urzędnicy skarbowi, doradcy podatkowi z długoletnim doświadczeniem zawodowym, ale również profesorowie i rzeczoznawcy gospodarki rynkowej, którzy na co dzień praktykują zagadnienia z obszaru, z którego jest się egzaminowanym. Cały egzamin na uzyskanie tytułu doradcy podatkowego zdaje osoba, która zarówno z części pisemnej jak i ustnej uzyskała ocenę nie gorszą niż 4,15.

Po zdaniem egzaminie można zostać powołanym na stanowisko doradcy podatkowego. Należy przy tym pamiętać, że dopiero po nominacji jest się uprawnionym do używania określenia „doradcy podatkowego”.

Wart zwrócić uwagę na fakt, że takie powołanie można otrzymać tylko wtedy, gdy czynnie prowadzi się swoją działalność w dziedzinie prawa podatkowego i dziedzinach pokrewnych. Powołanie na doradcę podatkowego jest również zależne w dużej mierze od kwalifikacji i od tego, czy kandydat „nadaje się” do zawodu (§ 40 Steuerberatungsgesetz). W przypadku, gdy kandydat:

- ma nieuporządkowaną sytuację ekonomiczną,
- nie może piastować stanowisk w urzędach państwowych, gdyż w przeszłości był karany,
- przez ciągłe problemy zdrowotne nie jest zdolny do należytego wykonywania swoich obowiązków jako doradca podatkowy,
- istnieją uzasadnione przesłanki ku temu, że nie sprosta swoim obowiązkom, to wtedy odmawia mu się udzielenia powołania. Zważywszy na to trzeba podkreślić, że do zawodu doradcy podatkowego nie są dopuszczane żadne przypadkowe osoby. Selekcja wśród kandydatów na doradców podatkowych jest tak duża, że słabi kandydaci odpadają już w preselekcjach.

Powołanie może zostać nieudzielone również w innych przypadkach, jak np.:

- kiedy władze Landu wystosują taką decyzję zgodnie z § 39a Abs. 1,

- dopóki kandydat wykonuje inną działalność, niezwiązaną z zawodem doradcy podatkowego (§ 57 Abs. 4),
- dopóki nie zostanie przedłożone tymczasowe przyrzeczenie pokrycia szkody do momentu uzyskania obowiązkowego ubezpieczenia zawodowego lub dowód o koasekuracji u pracodawcy.